

DEKRET

z dnia 2 lutego 1955 r.

o przejęciu taboru żeglugi śródlądowej na własność Państwa.

Art. 1. Tabor żeglugi śródlądowej bez własnego napędu o nośności powyżej 30 t i z własnym napędem o mocy silnika o 25 KM i wyżej, z wyjątkiem łodzi sportowych, zwany dalej „toborem”, przechodzi na własność Państwa ze wszystkimi składnikami majątkowymi, które stanowią przynależność tego taboru.

Art. 2. 1. Minister Żeglugi ustali wykaz taboru przechodzącego na własność Państwa. Wykaz sporządzony będzie na podstawie dokumentacji pomiarowej.

2. Umieszczenie w wykazie, o którym mowa w ust. 1, stanowi podstawę do przepisania tytułu własności taboru w rejestrze administracyjnym polskich statków żeglugi śródlądowej.

Art. 3. 1. Tabor przechodzi na własność Państwa wolny od wszystkich obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej oraz zobowiązań mających swe źródło w stosunku pracy, powstałych w związku z eksploatacją taboru.

2. Nie podlegają przejęciu zobowiązania podatkowe właścicieli (dzierżawców) taboru, powstałe w związku z jego eksploatacją.

3. Minister Finansów może w całości lub w części umarzać zobowiązania określone w ust. 2. Umorzenie w całości lub w części należności podatkowych pociąga za sobą umorzenie odsetek za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych w odpowiednim stosunku.

Art. 4. 1. Właścicielom (dzierżawcom) taboru niezdolnym do zarobkowania, zamieszkałym na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, którzy przed przejęciem taboru na własność Państwa lub przed objęciem w zarząd państwowy wykonywali czynności szyperskie, przyznaje się od dnia wejścia w życie dekretu zaopatrzenie, składające się z renty pieniężnej, płatne miesięcznie oraz ze świadczeń z zakresu pomocy leczniczej.

2. Przy udzielaniu pomocy leczniczej osobom określonym w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy o ubezpieczeniu społecznym.

3. Osoby określone w ust. 1 nie tracą prawa do pobierania zaopatrzenia w razie podjęcia pracy zawodowej.

4. W przypadku nabycia prawa do zaopatrzenia z funduszków publicznych z innego tytułu niż określony w ust. 1 osoba pobierająca zaopatrzenie ma prawo wyboru.

5. Właścicielom (dzierżawcom) przejętego taboru nie przysługują żadne roszczenia do Państwa z tytułu sprawowania przymusowego zarządu państwowego.

Art. 5. Prawo do zaopatrzenia wygasa w przypadku:

- 1) pozbawienia obywatelstwa polskiego,
- 2) skazania prawomocnym wyrokiem na karę dodatkową utraty praw publicznych, na czas odbywania tej kary.

Art. 6. 1. Właścicielom (dzierżawcom) taboru, którzy w dniu wejścia w życie dekretu są zdolni do pracy i są lub zostaną zatrudnieni w ciągu 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu w jednostkach gospodarki uspołecznionej, zalicza się do okresów wysługi emerytalnej lub okresów ubezpieczenia — bez obowiązku uiszczenia składek lub opłat — cały okres, w którym byli właścicielami (dzierżawcami) taboru, jednak nie wcześniej niż od 16 roku życia.

2. W przypadku utraty zdolności do zarobkowania przez osoby określone w ust. 1 wysokość zaopatrzenia emerytalnego lub renty nie może być niższa od wysokości ustalonej na podstawie art. 7.

Art. 7. Szczegółowe zasady i tryb postępowania w sprawach określonych w art. 4 — 6, a także wysokość zaopatrzenia dla osób uprawnionych oraz dla osób pozostałych po nich, jak również fundusze, z jakich będzie ono wypłacane, ustali Rada Ministrów w drodze rozporządzenia.

Art. 8. Kto usuwa, ukrywa, uszkadza majątek określony w art. 1 lub przedsięwzięcie inne czynności w celu udaremnienia bądź utrudnienia przejęcia tego majątku na własność Państwa — podlega karze aresztu i karze grzywny albo karze więzienia do lat 5 i karze grzywny.

Art. 9. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybiński